

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, van 19 februari 2009 in zaak
nrs. 09/1235 en 09/1234 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 13 januari 2009 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 19 februari 2009, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem (hierna: de voorzieningenrechter), voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 26 februari 2009, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Bij brief van 4 september 2009 heeft de vreemdeling een nader stuk ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 8 september 2009, waar de vreemdeling, vertegenwoordigd door mr. H.P.H.M. Teunissen, advocaat te Venlo, en de staatssecretaris, vertegenwoordigd door mr. M.M. van Asperen, advocaat te Den Haag, zijn verschenen. De zaak is gelijktijdig behandeld met het hoger beroep in zaak nr. 200905017/1/V2.

2. Overwegingen

2.1. De vreemdeling klaagt dat de voorzieningenrechter ten onrechte heeft overwogen dat uit de door hem overgelegde stukken weliswaar blijkt dat de situatie in Mogadishu niet rooskleurig is te noemen, maar dat daaruit niet kan worden afgeleid dat ten tijde van de totstandkoming van het besluit van 13 januari 2009 aldaar sprake was van een binnenlands gewapend conflict, in de zin van artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn 2004/83/EG van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchtelingen of als personen die anderszins internationale bescherming behoeven, en de inhoud van de verleende bescherming van de Raad van de Europese Unie (hierna: de richtlijn). Volgens de vreemdeling blijkt uit de stukken dat wel degelijk sprake is van een binnenlands gewapend conflict.

2.1.1. Mede onder verwijzing naar de zienswijze heeft de vreemdeling in beroep aangevoerd dat hem op grond van artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn bescherming dient te worden geboden. Volgens de vreemdeling is in Somalië in ieder geval sprake van een binnenlands gewapend conflict. Ter staving van zijn betoog heeft hij gewezen op het algemeen ambtsbericht inzake Somalië van de minister van Buitenlandse Zaken van november 2007, ten dele geactualiseerd in juli 2008 (hierna: het ambtsbericht van juli 2008)

en een rapport van de secretaris-generaal van de Verenigde Naties over de situatie in Somalië van 17 november 2008. In hoger beroep heeft hij daarnaast onder meer gewezen op het algemeen ambtsbericht inzake Somalië van de minister van Buitenlandse Zaken van maart 2009 (hierna: het ambtsbericht van maart 2009).

2.1.2. In het ambtsbericht van juli 2008 is in paragraaf 2.3 het volgende vermeld:

Ten opzichte van de vorige verslagperiode is de veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Somalië verder verslechterd. Het gebied werd gekenmerkt door gewapende conflicten waarbij vele burgerslachtoffers vielen. De hevigste gevechten vonden plaats in _____ maar ook op andere plekken, zoals _____ en _____ was sprake van gewelddadige incidenten.

(...)

Na het veiligheidsoffensief van de Ethiopiërs en de TFG in april 2007 trad een lichte verbetering in de veiligheidssituatie op in _____. Dit was echter van korte duur en de veiligheidssituatie was gedurende de verslagperiode dan ook slecht te noemen.

2.1.3. In het rapport van de secretaris-generaal van de Verenigde Naties is in paragraaf 23 het volgende vermeld:

Between July and October, the security situation in south-central Somalia deteriorated dramatically. The Monitoring Group on Somalia continues to note persistent violations of the arms embargo in an environment of general lawlessness and lack of accountability and has also noted the role of piracy and armed robbery, kidnapping and ransom payments in financing violations by armed groups. The cumulative effects of past neglect and poverty have also worsened the situation. The reporting period was marked by continuous fighting between anti-government elements and Transitional Federal Government-backed Ethiopian forces in different locations throughout the country. Regrettably, the fighting has resulted in a heavy loss of civilian lives.

2.1.4. In paragraaf 2.3.2 van het ambtsbericht van maart 2009 is het volgende vermeld:

"De veiligheidssituatie in geheel Zuid- en Centraal-Somalië bleef in de verslagperiode onverminderd slecht. In dit gebied werd gedurende de verslagperiode een conflict uitgevochten tussen regeringstroepen gesteund door Ethiopische troepen enerzijds en een complex geheel van rebellengroeperingen anderzijds die onderling ook strijd leveren. Zoals eerder vermeld, was in de verslagperiode een troepenmacht van de AMISOM als vredesmacht in _____ aanwezig, die geregeld werd aangevallen door rebellengroeperingen en daarmee ook strijd leverde. De voornaamste rebellengroeperingen (...) beschikken over een zekere organisatiestructuur (er zijn trainingskampen, deze rebellengroeperingen hebben toegang tot wapens en beheersen delen van Zuid- en Centraal-Somalië) en voeren aanhoudende en samenhangende gewapende

operaties uit jegens de strijdkrachten van de autoriteiten van dit land en jegens elkaar. De voornaamste leiders van deze rebellengroeperingen zijn bekend. Over de bevelstructuur van deze groepen is onvoldoende bekend.

In de verslagperiode vonden in Zuid- en Centraal-Somalië geregeld gevechten tussen de diverse groeperingen plaats, waarbij veel burgerslachtoffers vielen. Bij gevechten tussen juni en september 2008 kwamen volgens schattingen meer dan 800 burgers om het leven. De hevigste gevechten tijdens deze verslagperiode vonden plaats in en (...).

(...)

Gevechten in

In september 2008 vonden in de zwaarste gevechten in de verslagperiode plaats. Nadat een vliegtuig van de Afrikaanse Unie een verbod negeerde van op het gebruik van de luchthaven van braken er hevige gevechten uit tussen de rebellengroeperingen enerzijds en het leger van de en Ethiopische troepen en troepen anderzijds. In de dagenlange gevechten vonden ten minste 100 mensen de dood en raakten minstens 300 mensen gewond. De gevechten zorgden voor een grote stroom ontheemden uit Schattingen van het aantal ontheemden daags na deze gevechten variëren tussen de 12.000 en 18.500. In de maand na deze gevechten zijn tussen de 35.000 en 61.000 mensen ontvlucht.

In de verslagperiode is de veiligheidssituatie in geheel slecht gebleven. In werden gedurende de verslagperiode geregeld in vaak lukrake aanvallen zware wapens als artillerie, mortieren en bermbommen gebruikt, waarbij veel burgerslachtoffers vielen. Ernstige en wijdverspreide schendingen van mensenrechten zorgden ervoor dat de situatie in tijdens de verslagperiode slecht was.

Gezien het vaak lukrake karakter van de gewelddadigheden in is het niet mogelijk een duidelijk onderscheid te maken in de veiligheidssituaties in diverse wijken in ."

2.1.5. In paragraaf 2.3.3.4. van het ambtsbericht is, voor zover thans van belang, het volgende vermeld:

"In zijn algemeenheid kan gesteld worden dat volgens de criteria van de Raad van State in Zuid- en Centraal-Somalië sprake is van een binnenlands gewapend conflict."

2.1.6. Uit de onder 2.1.1. genoemde stukken – in het bijzonder uit de hiervoor weergegeven citaten daaruit – kan worden afgeleid dat ten tijde van de totstandkoming van het besluit van 13 januari 2009 in sprake was van een binnenlands gewapend conflict. De grief slaagt derhalve.

2.2. Het hoger beroep is gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, overweegt de Afdeling als volgt.

2.3. De vreemdeling heeft in beroep aangevoerd dat hem, gelet op de slechte veiligheidssituatie in Somalië, op grond van artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn bescherming dient te worden geboden.

2.3.1. De staatssecretaris heeft zich in zijn besluit van 13 januari 2009 op het standpunt gesteld dat de vreemdeling niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000). Aan dit standpunt heeft hij ten grondslag gelegd dat de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij bij uitzetting naar Somalië een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan foltering, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Volgens de staatssecretaris voorziet artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000 in de door artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn vereiste bescherming en is met de toetsing, zoals die is verricht in het kader van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000 ook reeds aan artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn getoetst.

Ter zitting bij de Afdeling heeft de staatssecretaris nader toegelicht dat de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat in het gebied waaruit hij afkomstig is sprake is van een situatie waarbij de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij terugkeer louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn bedoelde ernstige schade. Volgens de staatssecretaris is de algemene situatie in Somalië zorgwekkend en is in sprake van willekeurig geweld en grote aantallen ontheemden. Hierbij heeft hij in aanmerking genomen dat de secretaris-generaal van de Verenigde Naties in een verslag van 20 juli 2009 heeft gerapporteerd dat de veiligheidssituatie fluïde blijft en dat de humanitaire situatie in Somalië ernstig is verslechterd door, onder meer, de gevechten in sinds 7 mei 2009. Voorts heeft de staatssecretaris hierbij betrokken dat volgens de United Nations High Commissioner for Refugees naar schatting 204.000 mensen hun huizen hebben verlaten om te verblijven in veiliger delen van . Volgens de staatssecretaris kan uit de door de vreemdeling ingebrachte informatie echter niet worden afgeleid dat het aantal willekeurige slachtoffers zodanig omvangrijk is dat in sprake is van een uitzonderlijke situatie als beschreven in artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn. Daarbij heeft hij in aanmerking genomen dat het aantal burgerslachtoffers in 2009 naar schatting gemiddeld enkele honderden per maand bedraagt en dat het aantal inwoners van , vanwege het ontbreken van betrouwbare tellingen en de zeer omvangrijke migratiestromen, feitelijk niet is vast te stellen; de laagste informele schatting die de staatssecretaris heeft vernomen gaat uit van 500.000 inwoners.

2.3.2. Zoals in 2.1.6. is overwogen, kan uit de door de vreemdeling overgelegde stukken worden afgeleid dat ten tijde van de totstandkoming van het besluit van 13 januari 2009 in sprake was van een binnenlands gewapend conflict. Voorts blijkt uit deze stukken dat in op dat moment sprake was van een hoge mate van willekeurig

geweld. Zo blijkt uit onder meer het ambtsbericht van maart 2009 dat in in september 2008 de zwaarste gevechten in de verslagperiode van dat ambtsbericht hebben plaatsgevonden, waarbij veel burgerslachtoffers zijn gevallen en een grote vluchtelingenstroom op gang is gekomen en dat de veiligheidssituatie slecht is gebleven. Hoewel de staatssecretaris in zijn nadere toelichting ter zitting in hoger beroep stelt vorenomschreven omstandigheden te hebben betrokken bij zijn beoordeling, heeft hij ter motivering van zijn standpunt dat in ten tijde van belang geen sprake is van een uitzonderlijke situatie, als bedoeld in artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn, volstaan met de enkele stelling dat in het aantal burgerslachtoffers geen aanleiding wordt gevonden voor het aannemen van zodanige uitzonderlijke situatie. Gelet op de aard en intensiteit van het geweld als gevolg van het conflict en de gevolgen daarvan voor de burgerbevolking van , zoals die uit voormelde stukken kunnen worden afgeleid, heeft de staatssecretaris met die enkele stelling ontoereikend gemotiveerd dat de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat de mate van het willekeurig geweld in ten tijde van de totstandkoming van het besluit van 13 januari 2009 dermate hoog was dat zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat een burger, louter door zijn aanwezigheid aldaar, op dat moment een reëel risico liep op ernstige schade, als vorenbedoeld. Het besluit van 13 januari 2009 is dan ook in strijd met artikel 3:46 van de Algemene wet bestuursrecht genomen.

2.4. Aan de hiervoor niet besproken bij de voorzieningenrechter voorgedragen beroepsgronden komt de Afdeling niet toe. Over die gronden is door de voorzieningenrechter uitdrukkelijk en zonder voorbehoud een oordeel gegeven, waartegen in hoger beroep niet is opgekomen. Evenmin is sprake van een nauwe verwevenheid tussen het oordeel over die gronden, dan wel onderdelen van het bij de voorzieningenrechter bestreden besluit waarop ze betrekking hebben, en hetgeen in hoger beroep aan de orde is gesteld. Deze beroepsgronden vallen thans dientengevolge buiten het geding.

2.5. Het inleidend beroep tegen het besluit van 13 januari 2009 is gegrond. Dit besluit dient te worden vernietigd.

2.6. De staatssecretaris dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, van 19 februari 2009 in zaak nr. 09/1234;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep gegrond;
- IV. vernietigt het besluit van de staatssecretaris van Justitie van 13 januari 2009, kenmerk 0901.07.1231;
- V. veroordeelt de staatssecretaris van Justitie tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1.288,00 (zegge: twaalfhonderdachtentachtig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient aan de secretaris van de Raad van State (bankrekening Raad van State 56.99.94.977) onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. M.G.J. Parkins-de Vin en mr. T.M.A. Claessens, leden, in tegenwoordigheid van mr. N.D.T. Pieters, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

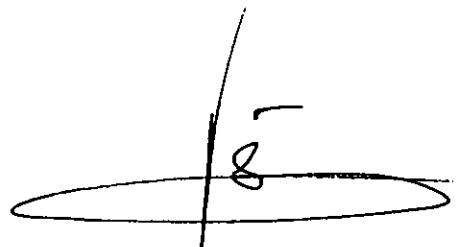
w.g. Pieters
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 26 januari 2010

473.

Verzonden: 26 januari 2010

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line at the bottom, and a stylized 'V' shape in the center.

mr. H.H.C. Visser

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Voorzittingenrechter

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummers: AWB 09/1235 (verzoek)

AWB 09/1234 (beroep)

Datum uitspraak: 19 februari 2009

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op
v-nummer
van Somalische nationaliteit,
verzoeker,
gemachtigde mr. H.P.H.M. Teunissen,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Bij besluit van 13 januari 2009 heeft verweerder de aanvraag van verzoeker van 7 januari 2009 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen. Dit besluit is bekendgemaakt in het Aanmeldcentrum te Ter Apel. Verzoeker heeft daartegen op 14 januari 2009 beroep ingesteld. Verzoeker is meegedeeld dat hij de behandeling van het beroep niet in Nederland mag afwachten. Bij verzoekschrift van 14 januari 2009 heeft verzoeker verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot op het beroep is beslist.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd.

De openbare behandeling van het verzoek heeft plaatsgevonden ter zitting van 13 februari 2009. Verzoeker is verschenen bij gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. F.M. Ticheler.

Registratienummers: AWB 09/1235 (verzoek)
AWB 09/1234 (beroep)

2

De beoordeling.

1. Ingevolge artikel 8:81 van de Awb kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is of kan worden in de hoofdzaak, indien tegen een besluit beroep is gemaakt, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.
2. Indien de voorzieningenrechter van oordeel is dat nader onderzoek na de zitting redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, kan hij op grond van artikel 8:86 van de Awb, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak. Daarvoor bestaat aanleiding.
3. Ter staving van zijn asielaanvraag heeft verzoeker, zakelijk weergegeven, het volgende naar voren gebracht. Verzoeker is afkomstig uit Somalië. De problemen van verzoeker zijn begonnen in 2006. Hij was een keer onderweg naar huis toen hij werd overvallen door onbekenden. Die personen hebben verzoeker van zijn geld beroofd en hem daarna beschoten. Vanaf december 2006 werd verzoeker door leden van gedwongen om een geweer te dragen. Verzoeker heeft echter nooit een geweer gedragen. Verzoeker moest van hen vechten voor het geloof, maar dit wilde verzoeker niet. Verzoeker is door de leden van bedreigd. Verzoeker heeft in oktober 2008 een brief van deze gekregen waarin stond dat ze hem zouden doden als hij niet akkoord zou gaan met vechten. Verzoeker is toen uit Somalië gevlucht.
4. Verweerder heeft de aanvraag afgewezen op grond van artikel 31, aanhef en onder f van de Vw 2000 en heeft daaraan het volgende, kort samengevat, ten grondslag gelegd. Verzoeker is niet in het bezit van reisdocumenten en het ontbreken van deze documenten is hem toe te rekenen. Uit het proces-verbaal van bevindingen van de vreemdelingenpolitie Groningen van 3 november 2008 blijkt dat verzoeker opzettelijk het afnemen van een dactyloscopisch signalement frustreert. Voorts is verweerder van mening dat verzoekers asielaanvraag positieve overtuigingskracht ontbeert. Het asielaanvraag is derhalve ongelooftwaardig. Evenmin kan verzoeker in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning op grond van het ten aanzien van Somaliërs geldende categoriale beschermingsbeleid. Wegens het verstrekken van onjuiste gegevens doet zich een contra-indicatie voor die aan verlening van een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000 in de weg staat.
5. Hiermee kan verzoeker zich niet verenigen en daartoe wordt het volgende, kort samengevat, aangevoerd. Ten onrechte stelt verweerder dat van het asielaanvraag geen positieve overtuigingskracht uitgaat. Verweerder heeft verzoeker ten onrechte verweten dat hij het onderzoek heeft gefrustreerd en had naar de mening van verzoeker meer onderzoek moeten doen. Ten slotte stelt verzoeker zich op het standpunt dat verweerder ten aanzien van artikel 15, aanhef en onder c, van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van de Europese Unie van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de Definitierichtlijn) een onjuist toetsingscriterium hanteert.
6. De voorzieningenrechter overweegt als volgt.
7. Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een

Registratienummers: AWB 09/1235 (verzoek)
AWB 09/1234 (beroep)

3

rechtsgrond voor verlening vormen. Bij de beoordeling worden de in artikel 31, tweede lid, van de Vw 2000 bedoelde omstandigheden betrokken.

8. Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 wordt bij het onderzoek naar de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

9. Verzoeker heeft geen reisdocumenten overgelegd. Verzoeker stelt dat de reden hiervoor is dat hij de reisdocumenten heeft afgegeven aan zijn reisagent. Gesteld noch gebleken is dat verzoeker deze documenten onder dwang heeft afgegeven aan de reisagent. Reeds daarom heeft verweerder in redelijkheid het gestelde in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 aan verzoeker kunnen tegenwerpen.

10. Als zich een omstandigheid als bedoeld in artikel 31, tweede lid, van de Vw 2000 voordoet, mogen volgens vaste rechtspraak en blijkens het gestelde in paragraaf C14/3.3 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000) in het relaas geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan. De voorzieningenrechter is van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het relaas van verzoeker een dergelijke overtuigingskracht ontbeert en overweegt hiertoe het volgende.

11. Verweerder heeft zijn conclusie dat het asielrelaas van verzoeker positieve overtuigingskracht ontbeert en niet geloofwaardig is, gebaseerd op de omstandigheden dat de verklaringen van verzoeker over zijn reis ongeloofwaardig zijn en het door de manipulatie van zijn vingertoppen niet mogelijk is om te onderzoeken of verzoeker bijvoorbeeld al heeft verbleven in een van de andere lidstaten, die aangesloten zijn bij de Verordening (EG) nr. 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (verder: de Dublinverordening). Op grond hiervan, is het niet aannemelijk dat de problemen van verzoeker op de gestelde data hebben plaatsgevonden, aldus verweerder.

12. Verzoeker stelt zich op het standpunt dat het onderzoek van verweerder onvolledig is geweest nu uit het proces-verbaal van de 3 november 2008 niet blijkt waardoor de vingertoppen bewerkt zouden zijn. Verzoeker heeft als reden gegeven voor zijn slechte vingerafdrukken dat hij last heeft van overmatig transpirerende vingers. Naar de mening van verzoeker kan de verbalisant niet gezien worden als deskundige nu de verbalisant de specifieke medische kennis ontbeert om de oorzaak van de slechte vingerafdrukken vast te stellen. Voorts is verzoeker van mening dat het advies dat aan de medische deskundige gevraagd is, te beperkt is.

13. De voorzieningenrechter overweegt hiertoe als volgt.

14. Uit het door de buitengewoon opsporingsambtenaar van het regionaal politiekorps Groningen op ambtsead opgemaakte proces-verbaal van 3 november 2008 blijkt dat op 3 november 2008 de afgenomen vingerafdrukken onvoldoende duidelijk waren voor een geslaagde scan in het systeem van de DNri. Door de verbalisanten is geconstateerd dat het zeer waarschijnlijk was dat verzoeker zijn vingertoppen had gemanipuleerd. Er zijn nog een tweede keer, op 7 januari 2009, vingerafdrukken

Registratienummers: AWB 09/1235 (verzoek)
AWB 09/1234 (beroep)

4

afgenomen en geprobeerd is deze te onderzoeken. Uit hetzelfde op ambtseed opgemaakte proces-verbaal blijkt dat de kwaliteit van de vingertoppen van verzoeker niet was verbeterd, in vergelijking met de afdrucken gemaakt op 3 november 2008. De vreemdelingenpolitie constateert dat de vingertoppen van verzoeker kennelijk afgeschuurd of anderszins bewerkt waren.

15. Het afnemen van vingerafdrukken en de vergelijking daarvan in het DNri-systeem behoort tot de vaste en dagelijkse werkzaamheden van de vreemdelingenpolitie, zoals ook blijkt uit het in paragraaf C11/1.2 van de Vc 2000 opgenomen beleid. Gelet hierop valt niet in te zien, althans niet zonder nadere motivering zijdens verzoeker, dat de vreemdelingenpolitie de deskundigheid zou missen om uitspraken te kunnen doen over mogelijke oorzaken van onduidelijke vingerafdrukken. Verzoeker heeft slechts kritische kanttekeningen geplaatst bij dit onderzoek en geen contra-expertise ingebracht. Door verzoeker zijn voorts geen concrete aanknopingspunten aangedragen op grond waarvan aan het gestelde in het proces-verbaal van bevindingen zou moeten worden getwijfeld. Derhalve heeft verweerder mogen uitgaan van de juistheid van voornoemd proces-verbaal. De voorzieningenrechter is van oordeel dat het hebben van overmatig transpirerende vingertoppen, zoals door verzoeker is gesteld, aan het bewerkt zijn van de vingertoppen niet af doet. De mogelijkheid dat de overmatig transpirerende vingertoppen als reden kunnen zijn voor de slechte vingerafdrukken is naar het oordeel van de voorzieningenrechter niet relevant omdat is vastgesteld door een deskundige dat de vingertoppen bewerkt zijn. Derhalve heeft verweerder zich op het standpunt mogen stellen dat verzoeker het dactyloscopisch onderzoek heeft gefrustreerd en behoefde verweerder geen verder onderzoek te doen.

Gelet hierop heeft verweerder in redelijkheid kunnen weigeren aan verzoeker een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b of c, van de Vw 2000.

16. De voorzieningenrechter overweegt als volgt ten aanzien van het beroep van verzoeker op artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn.

17. De voorzieningenrechter stelt vast dat in het bestreden besluit niet betwist is dat verzoeker afkomstig is uit , Somalië.

18. Van een gewapend conflict is, in aanmerking genomen de geformuleerde definitie in de uitspraak van de Afdeling van 20 juli 2007 (LJN: BB0917), eerst sprake als gebleken is dat een georganiseerde gewapende groep met een verantwoordelijk bevel in staat is op het grondgebied van een land of een gedeelte daarvan militaire operaties uit te voeren jegens de strijdkrachten van de autoriteiten van dat land. Deze operaties dienen dan aanhoudend en samenhangend van aard te zijn, wil er sprake zijn van een gewapend conflict. Een vreemdeling, afkomstig uit een land waar zich, naar door hem gesteld, een binnenlands gewapend conflict voordoet, valt eerst onder de reikwijdte van artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn, indien hij heeft aangetoond dat ten tijde van het besluit sprake was van een binnenlands gewapend conflict in het deel van het land, van waaruit hij afkomstig is, dan wel dat op dat moment in dat deel sprake was van gevolgen voor hem van een elders in dat land bestaand gewapend conflict.

19. Hieruit volgt dat verzoeker dient aan te tonen dat er in (de omgeving van) sprake is van een gewapend conflict dan wel dat hij aldaar te vrezen heeft voor ernstige schade als hiervoor bedoeld als gevolg van een elders in het land bestaand gewapend conflict.

Registratienummers: AWB 09/1235 (verzoek)
AWB 09/1234 (beroep)

5

20. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter is verzoeker daar niet in geslaagd en acht daartoe het onderstaande redengevend. De omstandigheid dat de veiligheids situatie in Somalië is verslechterd, acht de voorzieningenrechter onvoldoende om aan te nemen dat er in ten tijde van nemen van het bestreden besluit op 13 januari 2009 sprake was van een gewapend conflict. Uit de informatie, vervat in het rapport van Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties van 17 november 2008 en het algemeen ambtsbericht van het Ministerie van Buitenlandse Zaken over Somalië van augustus 2008, waarop verzoeker een beroep heeft gedaan, blijkt weliswaar dat de situatie in Somalië niet rooskleurig is te noemen, maar naar het oordeel van de voorzieningenrechter kan uit deze informatie niet afgeleid worden dat ten tijde van het besluitvormingsproces sprake is van een gewapend conflict in hiervoor bedoelde zin.

21. Het beroep is derhalve ongegrond. Gelet hierop dient het verzoek te worden afgewezen. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

De beslissing

De voorzieningenrechter:

verklaart het beroep ongegrond;

wijst het verzoek een voorlopige voorziening te treffen af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. M. Groverman en in het openbaar uitgesproken op 19 februari 2009 in tegenwoordigheid van mr. D.G. Wessels-Harmsen als griffier.

de griffier

de voorzieningenrechter

VERZONDEN OP

19 FEB 2009

Voor fotokopie conform
De griffier van de
Rechtbank te 's-Gravenhage
Nevenzittingsplaats Arnhem

Rechtsmiddel:

Tegen de uitspraak in beroep kunnen partijen binnen één week na de verzending van een afschrift van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

Tegen de uitspraak op het verzoek staat geen rechtsmiddel open.

WISSING & TEUNISSEN
advokaten te venlo

H
18.361

Mr J. Wissing

Mr H.P.H.M. Teunissen

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
26 FEB 2009 ✓	
2009022711V2	
AAN:	
BEHANDELO: DD:	PAR:

Afdeling bestuursrechtspraak van de
Raad van State
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

tevens via fax 070 - 365 13 80

/Staat

Venlo, 26 februari 2009

Geachte dames en heren,

Hierbij zend ik u de volgende stukken:

- een kopie van de uitspraak van de rechtbank nevenzittingsplaats Arnhem van 19 februari 2009, verzonden op 19 februari 2009 (5 pagina's)
- het hoger beroepschrift van 26 februari 2009 met drie bijlagen (6 pagina's).

Inclusief deze pagina bestaat dit faxbericht uit 12 pagina's.

Hoogachtend,

mr H.P.H.M. Teunissen

bijlagen: 2

Hoger beroepschrift

Afdeling bestuursrechtspraak van de
Raad van State
Hoger beroep vreemdelingenzaken
te 's-Gravenhage

IND-nummer 0901-07-1231

V-nummer

Geeft te kennen:

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
26 FEB 2009	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: OO:	PAR:

geboren op _____ van Somalische nationaliteit, thans zonder vaste woon- of verblijfplaats in Nederland, voor deze zaak uitdrukkelijk woonplaats klezend aan de Pepijnstraat 10 te 5921 HM Venlo, alwaar is gevestigd het kantoor van de advocaat en prokureur mr H.P.H.M. Teunissen, die verklaart namens voornoemde vreemdeling hoger beroep in te stellen en daartoe bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd.

Appellant heeft op 7 januari 2009 een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij beschikking van 13 januari 2009 is die aanvraag in het Aanmeldcentrum Ter Apel door de Staatssecretaris van Justitie afgewezen. De voorzieningenrechter van de rechtbank te 's Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, heeft bij uitspraak van 19 februari 2009, verzonden op 19 februari 2009, Awb 09/1234, het beroep ongegrond verklaard. Van die uitspraak wordt hierbij hoger beroep ingesteld.

Grief

Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in 19 en 20:

"Naar het oordeel van de voorzieningenrechter is verzoeker er niet in geslaagd aan te tonen dat er in (de omgeving van) _____ sprake is van een gewapend conflict dan wel dat hij aldaar te vrezen heeft voor ernstige schade als gevolg van een elders in het land bestaand gewapend conflict. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter kan uit het rapport van de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties van 17 november 2008 en het algemeen ambtsbericht van het Ministerie van Buitenlandse Zaken over Somalië van augustus 2008 niet worden afgeleid dat ten tijde van het besluitvormingsproces sprake is van een gewapend conflict in aanmerking genomen de geformuleerde definitie in de uitspraak van de Afdeling van 20 juli 2007 (LJN: BB0917)."

Toelichting grief

De Staatssecretaris van Justitie heeft zich in de beschikking van 13 januari 2009 op het standpunt gesteld dat de toelatingsgrond van artikel 29, eerste lid, onder b, van de Vw 2000 alle situaties omvat die zijn beschreven in artikel 15 van de Definitierichtlijn - dus ook die van onderdeel c. De voorzieningenrechter heeft in de uitspraak van 19 februari 2009 rechtstreeks aan de richtlijn getoetst en daarmee impliciet voornoemd standpunt van de Staatssecretaris van Justitie verworpen.

Het ten dele geactualiseerde algemeen ambtsbericht Somalië van juli 2008 meldt dat de opstandelingen naast in toenemende mate buiten de hoofdstad actief waren. Volgens noot 47 wordt met opstandelingen in principe bedoeld op 'overblijfselen' van de en/of clanmilities, onder andere van de vormde tijdens de opkomst van de in 2006 de militaire tak van de . Toen de ARS werd gevormd distantieerden de daarin vertegenwoordigde leiders zich nadrukkelijk van . De begrippen en worden echter vaak door elkaar gebruikt, wat het soms onduidelijk maakt welke opstandelingen precies achter een aanval of aanslag zitten. Daarom wordt in het ambtsbericht vaak het algemenere begrip opstandelingen gebruikt.

Over de veiligheidssituatie situatie in meldt het ambtsbericht het volgende: "In de maanden januari, februari en maart van 2008 vonden er nog steeds bijna dagelijks aanslagen plaats in . Ook in deze periode vielen er weer veel burgerslachtoffers.

In april 2008 verslechterde de veiligheidssituatie in weer ten opzichte van voorgaande maanden. Het weekend van 19 april 2008 geldt als één van de gewelddadigste sinds begin 2007. Bij gevechten tussen opstandelingen en TFG en Ethiopische soldaten vielen in een paar dagen tijd meer dan 100 doden en 200 gewonden. ...

Ook in de maanden mei, juni en juli 2008 bleef het onrustig in de hoofdstad, het akkoord bracht hier geen verandering in. De gewelddadigheden tussen Ethiopische- en TFG soldaten en de opstandelingen speelden zich ook in deze periode geregeld in bewoonde gebieden af, hetgeen wederom vele onschuldige burgerslachtoffers tot gevolg had. Een Somalische mensenrechtenorganisatie meldde dat sinds het begin van de gewelddadigheden in 2007 al bijna 9.000 mensen waren omgekomen, waarvan meer dan 2.000 in 2008, en 11.790 mensen gewond zijn geraakt."

In het rapport van de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties van 17 november 2008 wordt in de punten 23 - 30 ingegaan op de veiligheidssituatie in Somalië.

In 23 staat "The reporting period was marked by continuous fighting between anti-government elements and Transitional Government-backed Ethiopian forces in different locations throughout the country."

In 27 wordt opgemerkt "The threat of attack issued by [redacted] against all flights into International Airport, from 16 September 2008, and the subsequent mortar attack on an aircraft at that airport, points to the significant deterioration of the security situation in [redacted]."

Bijgevoegd artikel uit Trouw van 30 december 2008 meldt dat sinds de huidige regering twee jaar geleden de hulp van Ethiopische troepen inriep om islamisten te verjagen die steeds meer macht in het land kregen bijna dagelijks gevechten met islamisten plaats vinden, waarbij duizenden Somalische burgers zijn omgekomen. In het artikel wordt melding gemaakt van een vergeldingsactie op een markt in [redacted] waarbij zeker tien mensen zijn omgekomen.

De Volkskrant meldt in bijgevoegd artikel van 24 januari 2009 dat de aanvallen van islamitische extremisten zijn verhevigd sinds buurland Ethiopië recent besloot zijn troepen terug te trekken. Ook wordt melding gemaakt van een zelfmoordaanslag in de Somalische hoofdstad [redacted] waarbij zeker dertien burgers en een politieagent om het leven zijn gekomen.

In bijgevoegd artikel uit het Reformatorisch Dagblad van 25 februari 2009 wordt gemeld dat in de Somalische hoofdstad [redacted] woensdag voor de tweede opeenvolgende dag zware gevechten zijn uitgebroken tussen islamitische rebellen en vredesmilitairen van de Afrikaanse Unie. Het geweld heeft al aan zeker 69 mensen het leven gekost, waaronder aan 48 burgers. Volgens de krant zijn het de zwaarste gevechten in [redacted] van de afgelopen maanden. Het geweld is opgeluid nadat de nieuwe president [redacted] naar [redacted] was teruggekeerd om een eenheidsregering te vormen. De islamisten moeten niets van [redacted] hebben.

Uit vorenstaande stukken en informatie valt af te leiden dat er ten tijde van het besluitvormingsproces in [redacted] sprake is van een gewapend conflict in de zin van artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn als gedefinieerd door uw Afdeling. Ten onrechte komt de voorzieningenrechter tot een ander oordeel over de voorhanden zijnde informatie.

Redenen waarom:

appellant u verzoekt het hoger beroep gegrond te verklaren en de bestreden uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, zittingplaats Arnhem, van 19 februari 2009 Awb 09/1234, te vernietigen en, opnieuw rechtdoende, het beroep van appellant tegen het besluit van verweerder van 13 januari 2009 gegrond te verklaren onder aanvulling van de gronden, althans een zodanige beslissing te nemen als u in goede justitie zult vermenen te behoren, met veroordeling van verweerder in de proceskosten.

Venlo, 26 februari 2009

Mr H.P.H.M. Teunissen